

Дежурна тема и даље на снази

ОКРЊЕНЕ ПЕНЗИЈЕ

Европска социјална повеља, коју је потписала и Србија, обавезује државе да свој систем социјалне сигурности одржавају на задовољавајућем нивоу и да га постепено побољшавају

Удане када обележавамо 22 године постојања и рада Удружења војних пензионера Србије, уместо да растерећени евоцирају успомене на пређени пут, војни пензионери нису разрешили најгорућији проблем, а то је усклађивање пензија за 11,06 одсто. Догађа се апсурд који се вероватно ретко збива у животу. Наиме, надлежни судови који се баве надокнадом штете већ масовно пресуђују у корист војних пензионера, јер је правна ситуација чиста као суза, а Републички фонд ПИО никако да донесе одлуку о текућем усклађивању пензија за речени проценат. Тако се војнопензионерска популација нашла у чудној ситуацији: уназад наплаћује дугове, а свакога месеца и даље прима окрњену пензију.

Огромна већина оних који су наплатили дуг сада подносе тужбе за насталу штету после исплате дуга. Тај процес већ је популарно назван – други круг. Реч је о периоду протеклом после вештачења о насталој штети и исплати дотада насталог дуга до часа када су поднели нову тужбу основним судовима. Догодиће се, тако, да корисници војних пензија свако толико морају да поднесу тужбу, како би остварили оно што им по закону припада. Није ту само реч о труду да се пресавије табак и срочи формализовани поднесак који отвара нови судски процес. Није толико, можда, ни важно то што се судови затрпавају предметима који једним потезом надлежних могу да се реше. Најважније је то што се државни буџет континуирано крњи расходима за камате и судске поступке који падају на терет оних што губе спор. У овом случају је то држава. Зашто чиновници раде у корист штете по буџет нико не није јасно. Зашто се плаћа пук адвоката, зашто се паре из буџета преливају вештачима, зашто држава плаћа толико велике своте новца на име камата и судских такси? Много је питања за која се у овом часу не може пронаћи ваљани одговор.

У случају војних пензија показало се још једном да је неким политичарима лакше да дају изјаву како ће се хитно проблем решити, него да једноставним пототписом на одговарајућу одлуку тај проблем реше. При томе ти исти људи на сва обраћања Удружења војних пензионера Србије остају неми. Ћутање администрације је још једна измишљотина у ланцу неуважавања елементарних права војнопензионерске популације. Па ваљда су заслужили да им се саопшти када ће пензије да буду усклађене, како је то учињено за око милион и по пензионера. За ту дискриминацију која траје већ осму годину не постоји оправдање.

Ређају се апсурд до апсурда. Ево, ових дана, у другом кругу судских процеса, пензионери који су наплатили дуг за већи део периода, од Републичког фонда ПИО добијају исте одговоре који су добили у првом кругу. Као да тамошњим чиновницима није јасно да ће надлежни судови, поступајући по закону, и другом кругу пресудити у корист војних пензионера. Колико ли је само до сада потрошено тона папира, колико је рад-

ног времена правника у РФ ПИО проћердамо на разна писанија која немају одговарајуће правно утемељење?

Врели август нам је минулих дана показао своје ћуди. Опарио нас је за још један атак на породичне буџете. Повећање цене електричне енергије још једном је срзоао стандард грађана, тиме и војних пензионера. Настала је критична ситуација која звони на узбуну. Од како траје поступак да се војне пензије ускладе онако како су усклађене и цивилне, догодило се неколико удара на стандард војних пензионера. Дрastiчно су смањене субвенције на комуналије, жестоко су повећани порези на имовину, то јест на станове, смањена су месечна примања, зависно од висине пензије, за 20 до 25 одсто, повећане су многе цене, а према трошковима живота пензије нису усклађене... После најновијег повећања цена електричне енергије логично следи повећање цена роби широке потрошње, пре свега артиклима исхране, одевним и свим другим производима јер се за сваку јединицу робе троши одговарајућа енергија, чије ће увећање трошкова бити обухваћено новим калкулацијама.

Многи војни пензионери и њихове породице већ су прешли црту егзистенцијалног минимума. То се посебно односи на подофицире, чије су пензије и најниже. Мада смо то споменули више пута, и овом приликом ћемо рећи да је популација војних пензионера у специфичној ситуацији. Због потреба службе и честих прекоманди, њихове супруге најчешће нису радиле. Ускраћени су, дакле, за другу пензију. Велики број деце војних пензионера никака нису засновали радни однос, јер је све теже запослити се, а многи синови и ћерке војних пензионера остали су у међувремену без посла, па су заједно са својом децом на терету родитеља. Ако се свим овим чињеницама придода и податак да је близу 4.000 породица војних пензија без икаквог стана, то јест да су из-

ложени раљама незаситих станодаваца, слика постаје потпунија и жалост суморнија. Мада се и те како осећа потреба за социјалним картама, тиме се, колико је нама познато, нико у овој држави не бави.

Пре равно 150 година у Кнежевини Србији установљене су војне пензије као институт који је онама што бране државу осигуравао спокој у трећем добу. Догодило се то две деценије пре него што ће бити оформљен систем цивилних пензија. У много чему је током историје војска предњачила у односу на остале делове државе и друштва. Данас, међутим, у војнопензионерској популацији се толико накупило неспокоја, незадовољства и срџбе да је то тешко описати. Игнорисање права једног категорији становништва у односу на друге неразуман је, противустанован и нецивилизацијски чин.

Ситуација у којој се држава налази, свима је белодана. Али у решавању јавних финансија не може да се оптерете само плећа војних пензионера. Пре неколико година један политичар је изјавио да ће проблем војних пензионера решити биологија. То је само доказ каквим људи има на овоме свету.

Представници Међународног монетарног фонда у међувремену чешљају јавне финансије Србије. Они ће резултате надзора саопштити управо када овај број „Војног ветерана“ буде у штампарији. Очекује се да ће се страни финансијски експерти огласити и у погледу најављеног минималног али психолошки значајног повећања плата у јавном сектору и пензија. Да ли се за преговарачким столом налази и усклађивање војних пензија за 11,06 одсто, није нам познато. Међутим, ти расходи се не могу доводити у питање, тим пре што су цивилне пензије усклађене, а војне нису.

Пензионери очекују да ће се ускоро у погледу смањења месечних припадности огласити и Уставни суд Србије, коме је поднето више уставних иницијатива. Стручњаци у области правних наука истичу да је смањење пензија неодрживо, јер су оне стечено право или имовина која не може да се умањује.

Пре неколико дана бивши судија Уставног суда Србије проф. др Зоран Ивошевић оценио је да је закон којим су смањење пензије неуставан и у супротности са Европском социјалном повељом, коју је Србија ратификовала. Он је између осталог рекао да „сурогат закон којим је Влада Србије умањила пензије девастира одредбу Устава Србије да достигнути нови људских права не сме да се смањује“. Пензије спадају у, како је рекао, права загарантована Уставом и само могу да се мењају тим системским законом, а не, како је Влада Србије то урадила „бочним сурогат законом“. Европска социјална повеља потписнике обавезује да свој систем социјалне сигурности одржавају на задовољавајућем нивоу и да их постепено побољшава.

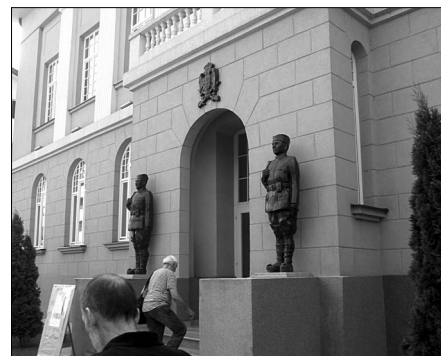
Код нас се ствари, изгледа, одвијају у супротном смеру. Докле, показаће време.

Звонимир Пешић

Врање спремно дочекује војне пензионере из свих крајева Србије

ГРАД КОЈИ ИМА ДУШУ

Обележавање 22 године постојања и рада Удружења војних пензионера Србије и 150 година од установљења војних пензија у Србији биће одвијаће се у Врању, граду богате слободарске и културне традиције и седишту 4. бригаде Копнене војске Војске Србије

Дом војске Србије у Врању

Програмом обележавања два значајна догађаја за војне пензионере предвиђена је Свечана академија која ће, уз примерен културно-уметнички програм, бити одржана у Дому ВС у Врању 19. септембра. Дан раније, у том граду биће одржана и седница Главног одбора УВПС. На Свечану академију су позвани представници државних, војних, јавних и верских институција у Републици Србији.

Војни пензионери из свих крајева Србије који ће присуствовати овом догађају имаће прилике да посете Војну базу „Југ“, потом Музеј Врања и родну кућу једног од најзначајнијих српских писаца Боре Станковића и Спомен собу 4. бригаде Копнене војске.

Представници Удружења војних пензионера Србије посетили су Врање и са властима града, односно командом 4. бригаде Копнене војске ВС договорили се о свим детаљима те две манифестације. Својеврстан рапорт са тих сусрета могао би да гласи: Врање и 4. Бригада Копнене војске ВС спремно дочекују војне пензионере.

Из историје Врања

ОСВАЈАЧИ НИСУ ОПСТАЛИ

Нема поузданих података када и где је формирано насеље и на чијим темељима је изникао град Врање. Претпоставља се да се то догодило у време Траколира (Римљана), Византије, Грка или Словена који су ове просторе насељавали VI и VII веку. Међутим, једно је сасвим јасно: ово је изузетно важно геостратешко подручје на коме су се од памтивека укрставали каравански путеви. Тако да је најлакши пут ка једноме и ка другоме, освајаче водио пут преко врањског поморавља.

Први писани траг о Врању оставила нам је Ана Комнина, византијска принцеза, још у XI веку, пишући о владавини свога оца цара Алексија Комнина. Она у књизи „Алексијада“ каже да је рашки жупан Вукан 1093. године у свом освајачком походу стигао до Врања и освојио га.

Други пут 1193. године, Врање је од Византије привремено преотео велики рашки жупан Стефан Немања и припојио га средњовековној српској држави. Ипак, у саставу српске државе Врање је дефинитивно ушло 1207. године када га је освојио Стефан Првовенчани.

Интересантно је напоменути да је приликом распада српске средњовековне државе, Врање постало самостална област под управом кесара Угљеше, „Господара Врања, Прешева и Куманова“. Ова самостална област нестала је после Косовске битке, када је Врање ушло у састав државе деспота Стефана Лазаревића.

Распадом српске средњовековне државе, Турци су Врање освојили 14. јуна 1455. године, и држали га у својим рукама све до 31. јануара 1878. године, на светог Атанасија, када је варош освојила српска војска под командом генерала Јована Белимарковића. Врање је под турском влашћу било 422. године. Град је у Кнежевини Србији дочекао слободу са нешто више од 8.000 становника.

Почетком 20. века Врање је имало око 12.000 становника. Као погранични град Кнежевине/Краљевине Србије, служио је

као полазно место за четнике (комите) у Стару Србију. У то време у граду се налазио и конзулат Османског царства.

У Балканским и два светска рата, Врање и овај крај поново су били на мети освајача. У Првом балканском рату 1912. године операцијама против Турака, одавде су лично командовали краљ Петар I Карађорђевић, председник владе Никола Пашић са више министара и Генералштаб са начелником штаба Врховне команде војводом Радомиром Путником.

Но, ови простори су, посебно у новој историји, били честа мета бугарских освајача који су овде починили нечуване злочине. У Првом светском рату Бугари су окупирали Врање 16/17. октобра 1915. године. Слобода је тада плаћена са 514 живота на фронту и 335 недужно стрељаних.

У Другом светском рату Немци су у овај град ушли 9. априла 1941. године, да би га 22. априла предали у руке бугарским фашистима. Они су у Врању, за четири године, направили права зверства - стрељали су око 700, а интернирали 4.000 родољуба. У борбама је учествовало око 12.000 бораца, од којих 956 није дочекало слободу 7. септембра 1944. године.

Четврта бригада Копнене војске

ЧУВАРИ МИРА

Гарнизон Врање има дугу војничку традицију. Делови будућег Првог пешадијског пука, учествовали су у ослобођењу Врања од Турака 1878. а пук је званично формиран 1897. године. После особођења Врања од турске империје, Врање постаје гарнизон у коме је била стационирана команда и јединице тзв. Врањске окружне војске. Реорганизацијом војске тадашње Краљевине Србије, 10. фебруара 1883. године, у Врању је формирана пуковска окружна команда у саставу Моравске дивизијске области и заједно са 1. батаљоном Моравског пешадијског пука била претеча будућег Првог пешадијског пука. Први пешадијски пук, био је смештен у касарни „Књаз Милош Велики“ у Врању, а касније је назван Први пешадијски пук књаза Милоша Великог. Пук је постојао

више од пет деценија, учествовао у пет ратова. Угашен је 1941. године нападом Немачке на Југославију.

Војници, официри и подофицири Првог пешадијског пука имали су пуковску славу, Светог Атанасија Великог 18. јануара по старом а 31. јануара по новом календару, као успомени на дан особођења Врања од Турака. Последњи пут, секли су славски колач 31. јануара 1941. године. После 66 година, 31. јануара 2007. године у Врању, у цркви Свете Тројице, припадници гарнизона Врање и 78. моторизоване бригаде, са командантом тада пуковником Милосавом Симовићем, на челу пресекали су славски колач и оживели успомене на пуковску славу Светог Атанасија Великог. Годину дана раније подсетили су Врањанце на Први пешадијски пук, променивши назив касарне „Сима Погачаревић“ у „Први пешадијски пук књаза Милоша Великог“. Поред 4. бригаде Копнене војске и Гарнизона Врање, 31. јануар слави и Врање, као Дан града, што је регулисано Одлуком Скупштине града од 2009. године.

После другог светског рата, у Врању је било више јединица ранга пук-бригада. Најдужи временски период постојала је 78. моторизована бригада, која је 2007. године почела да наставља традиције Првог пешадијског пука и постала правни наследник славног Првог пешадијског пука.

У склопу реорганизације Војске Србије, 30. јуна 2007. године формирана је 4. бригада Копнене војске, преформирањем 78. моторизоване бригаде која чини језгро 4. бригаде Копнене војске и делова 549. моторизоване бригаде и 52. мешовите артиљеријске бригаде. Војну заставу бригаде примио је командант пуковник Милосав Симовић.

Годинама, припадници раније 78. моторизоване бригаде а данас 4. бригаде Копнене војске, успешно обезбеђујући административну линију са Косовом и Метохијом, осигуравају мир свим грађанима југа Србије, без обзира на националну припадност.

У касарни „Први пешадијски пук књаза Милоша Великог“, од 2008. године, налази се и јединствена Спомен соба. Јединствена је у Војсци Србије, јер се на једном месту налазе имена и презимена свих погинулих војника, полицајаца и цивила страдалих у свим ратовима од 1878. године када је Врање ослобођено од Турака до агресије НАТО 1999. године и оружаних сукоба на југу Србије 2000 - 2003. године. Она представља спој војне прошлости и садашњости Врања и југа Србије. Она је формирана и изграђена 2008. године, по замисли бригадног генерала Милосава Симовића.

На челу бригаде сада је бригадни генерал Зоран Лубура. **З. П**

О смањењу пензија
одлучиваће све судије
Уставног суда Србије

НЕМА ЈЕДНОГЛАСНОСТИ

На основу захтева за информацију од јавног значаја који је у име Удружења војних пензионера Србије упутио председник УВПС Љубомир Драгањац, а односи се на одлучивање о смањењу пензија на основу иницијативе која је поднета Уставном суду Србије, из те највише судске инстанце стигао је одговор следеће садржине:

„Поводом Вашег захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја од 7. јула 2015. године, у којем захтевате да Вам се достави информација „да ли је 2. Велико веће Уставног суда на 20. седници одржаној 11. јуна 2015. године одлучивало о иницијативи за оцену уставности Закона о привременом уређењу начина исплате пензија и шта значи закључак: није усвојена“, обавештавамо Вас да је предлог одлуке у предмету УЗ 531/2014 (оцена уставности наведеног Закона) разматран на 20. седници 2. Великог већа и како није постигнута једногласност чланова Већа, то ће о предлогу одлуке, у смислу одредбе члана 426 став 3. Закона о уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/11 и 18/13 – одлука УС), одлучивати седница Уставног суда, коју чине све судије Уставног суда“.

Са Трибине Удружења
синдиката пензионера Србије

ЗАШЕЋЕРЕНЕ ПОДВАЛЕ

У великој дворани Дома синдиката Србије 27. августа одржана је трибина у организацији Удружења синдиката пензионера Србије (УСПС) под називом „Зауставимо економско и правно насиље“, са које је након излагања најављених учесника и дискусије, упућено отворено писмо председнику Србије Томиславу Николићу, председнику Владе Александру Вучићу, председници Скупштине Србије Маји Гојковић, председници Уставног суда Србије Весни Илић-Прелић, Заштитнику грађана Саши Јанковићу и градоначелнику Града Београда Синиши Малом.

У отвореном писму затражено је да се без одлагања пониште противставни закони и уредбе донети на штету грађана, као што су Закон о привременом уређивању начина исплате пензије и Закон о извршењу и обезбеђењу. Такође се тражи да се Закон о порезу на имовину прилагоди стандарду и платежној моћи грађана, као и да се грађанима врати част, достојанство и равноправност, који су уништени у претходним деценијама лоповским и приватизацијама и плачком друштвене и државне имовине.

Са посебном пажњом пропраћено је излагање проф. др. Зорана Ивошевића, чија је основна идеја исказана ставом да су „...актуелне правне и економске невоље

Из Фонда СОВО

ЈОШ 72 СТАМБЕНА КРЕДИТА

Министарство одбране РС објавило је податке о решавању стамбеног проблема професионалних припадника МО и ВС и дела корисника војне пензије. Информацију о стамбеном збрињавању дела корисника воје пензије који то право остварују у Фонду СОВО доносимо изводно:

„Стамбено кредитирање корисника војне пензије без стана, који остварују право на накнаду дела трошкова за становање, реализује Фонд за социјално осигурање војних осигураника, одобравањем средстава за стамбено збрињавање у износу од 20.000 евра у динарској противвредности. Фонд СОВО је у овој години, заједно са пренетим средствима из прошле године, за стамбено кредитирање корисника војне пензије до сада издвојио 113.957.141 динара, а планира да до краја године издвоји још 123.944.637 динара.

До сада је укупно 1549 корисника војне пензије решило стамбено питање на овај начин, од тога 26 од почетка године. Планирано је да се до краја године обезбеде средства за још 72 кредита“.

пензионера и осталих грађана изазване зашећереним правним и политичким подвалама“.

Професор Ивошевић шире је, уз остало, образложио и своју тезу да је напред поменути Закон о привременом уређивању начина исплате пензије из 2014. године повредио уставом зајамчена права корисника пензија, а и да су тим законом суспендоване одредбе системског закона о висини пензије, на шта, како је истакао, Уставни суд још није реаговао, односно није утврдио да поменути закон није у складу са Уставом Републике Србије, као ни са Европском социјалном повељом, коју је држава Србијас ратификовала 2009. године.

На крају скупа прочитан је текст Прогласа УСПС грађанима Србије под насловом „Достојанство – равноправност – солидарност“.

У склопу трибине организовано је и потписивање петиције под насловом „Ослободите пореза стан у коме живимо“, са захтевом да се већ донесена решења за порез за 2015. годину одмах пониште.

М. Милошевић

Инструкција о начину наплате
дуга од 2004 до 2007. године

ЈОШ НИЈЕ КАСНО

Председник УВПС Љубомир Драгањац упутио је општинским и градским организацијама Удружења допис следеће садржине:

„Корисницима војне пензије који нису

наплатили дуг од 1. 8.2004. до 30. 11. 2007. године, препоручујемо да то право остваре покретањем парничног поступка преко адвоката који су за један број војних пензионера поднели тужбе и добили правоснажне пресуде.

Суштина у вођењу поступка је да се да овлашћење адвокату да прибави потврду од Фонда ПИО о износу дуга. Имамо са знање да Фонд ПИО на захтев адвоката издаје потврде што омогућава успешно вођење поступка који се успешно завршава на једном рочишту.

Са наведеном информацијом потребно је упознати кориснике и наследнике пензија, који још нису наплатили наведени дуг“.

Саопштење УВПС у вези са
представљањем популације
војних пензионера и УВПС

ЗЛОУПОТРЕБА ИНСТИТУЦИЈЕ

На јавним скуповима у последње време учестално неки појединци и неформалне групе иступају као легитимни представници војних пензионера а и у име Удружења војних пензионера Србије. Чинећи то, злоупотребљавају ad hoc ситуацију, стварајући ружну слику о војнопензионерској популацији.

Тако је недавно група војних пензионера на Отвореним вратима у Републичком фонду ПИО наступила не само у име војнопензионерске популације, већ и име Удружење војних пензионера Србије, при чему за то нису имали никакво овлашћење ни мандат.

На овај начин злоупотребљава се институција Отворених врата у РФ ПИО.

Отворена врата су конципирана тако да појединци са представницима РФ решавају своја лична питања, а не и већ позната „отворена питања“, војних пензионера која су РФ ПИО веома добро позната.

Удружење војних пензионера Србије сматра да Републички фонд ПИО не може да на Отвореним вратима прима представнике мањих група војних пензионера и да са њима решава општа питања, а да при томе не консултује УВПС као репрезентативног представника војнопензионерске популације.

Наплата дуга посредством
судских извршитеља
БРЖЕ ДО ПАРА

Удружење војних пензионера Србије недавно је градским и општинским организацијама УВПС упутило писмо у којем их обавештава о могућностима брже наплате дуга посредством судских извршитеља. Реч је о принудној наплати дуга са рачуна РФ ПИО после правоснажне пресуде основног суда.

Судски извршитељи своје услуге не наплаћују од војних пензионера већ од РФ ПИО.

„Вечерње новости”: Ни после седам година надлежни још не знају како ће обештетити војне пензионере

ОКО 180 МИЛИОНА ЕВРА ЧЕКА 30.000 ВЕТЕРАНА

• Влада Србије, како сазнајемо, припрема закон о јавном дугу да би решила проблем. • Вулин: „Нећемо државу да одведемо у банкрот или да продамо „Телеком“ да бисмо подмирили неисплаћено из 2008. године. • Бивши војници најављују жесток отпор идеји да се њихова потраживања претворе у јавна дуговања.

Ни после четири месеца Министарство финансија није испунило обећање и донело одлуку како ће се решити проблем дуга према војним пензионерима, настао погрешним усклађивањем пензија 2008. године. Држава дугује око 180 милиона евра пуних седам година, а решење чека око 30.000 ветерана.

Како „Новости“ сазнају, Влада Србије припрема закон о јавном дугу на основу којег ће бити решен овај вишегодишњи проблем, али нико од званичника не жели да потврди ову информацију. Представници удружења војних пензионера разочарани су односом државе према њима и сматрају да је после седмогодишњег завлачења и обећања најгоре могуће решење дасе „њихов новац“ прогласи за јавни дуг. Нацрт закона је завршен и вероватно ће на јесен бити пред посланицима републичког парламента.

Тај дуг је направљен 2008. године и свака влада је пребацивала његово решење на неку следећу – каже за „Новости“, Александар Вулин, министар за рад. – Ми ћемо поштовати одлуку Уставног суда. Председник Владе је наложио да то мора да се заврши, а министар финансија је за ту област задужен и то ће бити решено. Проблем је што нам стално искачу стари дугови са којима морамо да се изборимо.

Тадашње Министарство одбране, према његовим речима, задржало је исти буџет а пензионере пребацило на терет другог министарства, односно ПИО фонда.

Ако неко мисли да можемо да искеширамо 100 милиона евра и тиме задовољимо војне пензионере или било кога другог, то се неће десити. Нећемо сами себе да одведемо у банкрот или да продамо „Телеком“ да бисмо исплатили дугове из 2008. године. То не долази у обзир. Ни старе девизне штедише нису биле задовољне, али су сви на крају намирени. Волели бисмо да им исплатимо одједном, али ми немамо ту количину новца. Поступићемо у складу са законом и реалним економским могућностима наше земље.

Миле Бјеловук, војни пензионер и један од организатора протеста окупљених око групе „Војни пензионери Србије“, сматра да је све одраз стања у држави.

Такво законско решење не може бити добро и ми ћемо се жестоко борити против тога – каже Бјеловук. – Власт се наша у зачараном кругу и не поштује чак ни одлуке Уставног и Управног суда. Најављени закон је неповољан по нас, јер нам вероватно неће урачунати камате, нејасан је статус оних који су већ наплатили,

КАКО СУ ВОЈНИ ПОСТАЛИ ЦИВИЛНИ

Војни пензионери, јер су пребачени у статус цивилних што није законом регулисано. Законом о Војсци Србије, који је тада ступио на снагу, војни пензионери измештени су из Министарства одбране и војних прописа и, по њима, на незаконит начин преведени у надлежност Фонда ПИО.

Према њиховој тврдњи, они су због тога остали ускраћени за повећање пензија од 11,06 одсто који је требало спровести по прописима републике Србије од 25. Јануара 2008. године.

У периоду од 1. јануара 2008. године до 31. децембра 2011. године Фонд за социјално осигурање војних осигураника био у саставу Министарства одбране. Новчана средства за војне пензије у том периоду била су издвајана посебном ставком у буџету паралелно са средствима Фонда ПИО.

ГРЕШКА БЕЗ КАЗНЕ

За ову грешку у обрачуна усклађивања пензија 2008. године, по свему судећи, нико неће одговорати. За овај пропуст је одговорно министарство одбране, под чијом капом је радио тадашњи Фонд социјалног осигурања војних осигураника (СОВО), који је преласком војних пензионера у цивилни фонд, првог дана 2102. године, престао да постоји. Тадашњи министар одбране Првослав Давинић кривицу је пребацио на Министарство финансија, које је, наводно, обило да одобри новац за повећање војних пензија

или су у завршној фази, односно чекају на наплату.

И ПИО фонд је у више наврата реаговао и тражио од ресорног Министарства финансија дасе овај проблем што пре реши и дасе одреде потребна средства која би се месечно исплаћивала на адресе војних пензионера. Нико, међутим, још није потврдио да ли ће се кроз ове месечне исплате обрачунати и камате на основни дуг или не, као и шта ће бити с оним пензионерима који су при крају судских спорова и ко ће им исплатити судске трошкове.

Груби насртаји Удружења пензионисаних подофицира на УВПС

У ЛАЖИ СУ КРАТКЕ НОГЕ

На сајту Удружење пензионисаних подофицира у Нишу објављен је текст под насловом „Морални лик руководства УВПС“ у којем се пласира груб и неистинит податак да су руководства Удружења војних пензионера Србије, од општинских и градских до Главног одбора УВПС, од априла ове године повећали примања за 10 одсто. Лажима и неистинама обмањују јавност и узимају себи за право да се директно обрате чланству УВПС што је недопустиво.

Истина је да су накнаде за обављање повремених послова руководства УВПС од 1. 1.2015. године смањена за 11 одсто. У неколико општинских и градских организација извршене су измене начина обрачуна накнада, па се износ накнада за повремене послове не рачуна у броју бодова, већ у новчаном износу који није већи него што је био у 2014. години.

Накнаде за повремене послове одређују се у складу са чл. 49. Статута УВПС и расположивим новчаним средствима. Одлуке о накнадама доносе органи УВПС и томе редовно обавештавају чланство. Исто тако на све износе новчаних накнада редовно се уплаћују порези и доприноси.

Поштовани чланови УВПС сматрамо да није потребно ништа рећи о моралу аутора текста и власнику сајта који је са УВПС прекинуо све односе. Једино што нас брине јесте мржња и груби насртаји на УВПС који ничим нису изазвани.

Обавештење клијентима после смрти адвоката Милорада Вукосава

МОГУЋЕ ДАЉЕ ЗАСТУПАЊЕ

Удружење војних пензионера Србије уз велику захвалност и поштовање на овај начин обавештава кориснике војних пензија о изнуданој смрти адвоката Милорада Вукосава, који је својим ангажовањем био посвећен остваривању права великог броја војних пензионера и у томе стекао велике заслуге.

Како смо обавештени, све информације о започетим поступцима које је покојни адвокат Вукосав водио у име својих клијената, чланова нашег удружења, могу се до даљег добити у просторијама његове канцеларије у ул. Кнеза Милоша 82 у Београду, сваког радног дана од 10-13 часова.

Такође, у правцу даљег вођења започетих поступака заинтересовани клијенти покојног адвоката Вукосава за даље заступање ће моћи да се обрате адвокату Бранимиру Илићу из Новог Београда (контакт тел: 064 472 69 62), који је непосредно сарађивао са њим у вођењу парничних предмета.

Молимо руководства општинских-градских организација да на погодан начин о овоме обавесте кориснике војне пензије.

Реаговање на прилог објављен у
„Вечерњим новостима“

ШТЕДЊА И ДУГ НИСУ ИСТО

У специјалном додатку „Вечерњих новости“ од 22. јула ове године објављен је текст под насловом: „Око 180 милиона евра чека 30.000 ветерана“. Ради потпуније обавештености читалаца и најшире јавности, Удружење војних пензионера Србије које окупља близу 30.000 чланова наводи следеће:

Несхватљиво је да се предлог закона о јавном дугу од јавности скрива као да је у питању каква тајна. Посебно зачуђује да о садржају тог документ а нису обавештени војни пензионери. У демократском друштву, какво је наше, у стварању законских решења логично је да буду консултовани и они на које се легислатива односи. Разумно је да у стварању текста закона, непосредно или посредно, буду укључени и представници војнопензионерске популације.

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања треба јавности да пружи информацију зашто пензије нису повећане онако како је обећао на састанку са представницима Удружења војних пензионера Србије 13. марта ове године.

Несхватљива је чињеница која се путем „Вечерњих новости“ пласира јавности да би остваривање права на ванредно усклађивање војних пензија државу довило до банкротства, па је сугерисано да се тај проблем реши по принципу старе девизне штедње. С тим у вези подвлачимо да су дугови проистекли на основу права на пензију једно, а да је штедња нешто сасвим друго, па те две области ни у ком случају не треба доводити у везу.

Пажљиво читајући текст у „Вечерњим новостима“ наметнуло се још једно питање: Које су потребне нетачности попут оне да је Министарство одбране задржало исти буџет, а исплату пензија пренело на Фонд ПИО, када се зна да је Законом о Војсци Србије који је струпио на снагу 1.1. 2008. године само промењен начин усклађивања војних пензија и да су оне до 1.1. 2012. године исплаћиване преко Фонда СОВО.

Проблем у вези са исплатом војних пензија створили су државни органи. Војни пензионери нису криви што су се надлежни оглушавали о законе, одлуке Уставног и пресуде Управног суда. Због неблаговременог поступања државних органа, војни пензионери су крајем 2012. године били принуђени да масовно поднесу тужбе, јер је то био једини начин да се проблем реши. Од тада се стварају беспотребни судски трошкови. Да су државни органи поступили како су наложили судови, трошкови би били неупоредиво мањи. У актуелно време на један динара дуга, држава ће бити принуђена да извоји још један динар на име свих других трошкова.

За тај дуг се ни у ком случају не могу окривити војни пензионери. Корисници војне пензије се не могу други пут кажњавати тако што ће им се закнати део месечних припадности исплаћивати у ратама.

Враћање закнута дела војних пензија путем јавног дуга неправедно је према свима онима који чекају наплату већ седам и по година. Неколико хиљада војних пензионера је ускраћени део пензије (до времена које су обрадили судски вештачи) већ наплатио, па би неправедно било да остали пензионери, међу којима је велики број оних у дубокој старости, на то право чекају још неколико година. Војни пензионери захтевају само оно што им по закону припада и ништа више. Да су у праву, потврдили су надлежни судови.

Први потез који би у садашњој ситуацији требало да се повуче је да Републички фонд ПИО повећа војне пензије за 11,06 одсто, чиме би се просекло даље нарастање дугова на основу камата, трошкова вештачења и судских трошкова.

Прошло је више од четири године како је Уставни суд донео прву одлуку да војним пензионерима припада право на ванредно усклађивање пензија за 11,06 одсто. Уместо да поступи по одлуци највише судске инстанце која је општеобавезујућа и коначна, сталним нарастањем камата институције државе саме себе увлаче у својеврсну дужничку спиралу. Несхватљиво је да надлежни чиновници упорно а противно закону раде супротно од општег интереса оличеног у држави.

Главни одбор Удружења војних пензионера Србије сматра да судске спорове за исплату дуга треба окончати судским путем, то јест управо онако како је регулисано законом.

Обештећење за корисника војне пензије који нису покренули парнице за наплату дуга решити вансудским поравнањем.

У односу на бројне пресуде о вредности бода 9,02 динара, а не 9,40 динара, колико припада корисницима војне пензије и непризнавање дуга преко три године од дана подношења тужбе, поднете су бројне уставне жалбе, па се очекује да се о томе одлуком огласи Уставни суд Србије.

Удружење војних пензионера Србије решено је да се, уколико се не општују законом утврђена права војних пензионера, обрати и Међународном суду за људска права у Стразбуру.

Нишки војни пензионери у посети
Геронтолошком центру

ДОЋИТЕ НАМ ОПЕТ

Представници Градске Организације УВП Ниш недавно су посетили Геронтолошки центар у Нишу, у коме је смештен већи број корисника војне пензије. У делегацији су били председник ГрОд Милутин Пантелић, заменик председника ГрОд Зоран Јашовић и председник Комисије за здравство ГрОд др Витомир Панчић. Војним пензионерима смештеним у тој установи уручени су пригодни поклони и неколико бројева листа „Војни ветеран“.

Током сусрета војни пензионери смештени у тој установи изнели су про-

блеме које их тиште. Веома похвално су се изразили о бризи који према њима исказују војни лекари, јер их редовно посећују и прописују потребне лекове.

Особље Геронтолошког центра захвалило је на учињеној посети, истакавши да је Удружење војних пензионера једино које редовно посећује своје чланове и о њима брине.

У дирљивој ситуацији не треба замерити што су неким америчким бројевима листе „Дођите нам опет“.

Мр М. Пантелић

Из рада УВП Црне Горе

ОЧУВАЊЕ ЈЕДИНСТВА

У Подгорици је недавно одржана четврта сједница Главног одбора Удружења војних пензионера Црне Горе. На дневном реду била су бројна питања.

Председник Драган Тодоровић обавестио је присутне да је упућена иницијатива Уставном суду због скидања са списка стамбених потреба удовица - супруге војних пензионера који су преминули, упућен је и захтев Министарству одбране да прими делегацију Удружења на разговор у циљу помоћи за брже рјешавање стамбене проблематике и припремљен Споразум сарадње са Синдикатом Војске Црне Горе који обухвата заједничка питања и проблеме Војске и војних пензионера.

Увидничари по тачкама дневног реда изнијели су проблеме, мишљење и начин рјешавања, говорило се о јединству у организацији, припреми за обиљежавање 22 годишњице Удружења, организацији традиционалног спортског сусрета војних пензионера, додјели једнократне новчане помоћи и о учешћу на међународној конференцији „Мира и прија-

тељства“ у Паризу.

Расправа је вођена по свим питањима. На момеunte било је и оштре дискусије, али добронамјерне и усмјерене ка основним задацима за рад Удружења и бољитак за пензионере у овом поремећеном времену када је животни стандард посрнуо а пензије нијесу повећане три године.

На крају закључци и задаци, као у војничкој заповјести, који обавезују све органе и организације у циљу рјешавања животних питања војних пензионера.

Очувати јединство у Удружењу војних пензионера јер сам јединствени можемо реализовати програмске задатке;

До краја августа да општинске организације доштаве Главном одбору предлоге за додјелу годишњих признања и пријаве о броју такмичара који ће наступити на Петом првенству војних пензионера.

Наставити са пружањем једнократне новчане помоћи породицама без стана и које су имале смртне случајеве.

Радивоје Здравковић

Додела социјалне и хуманитарне помоћи у јуну 2015. године

ПОЗИТИВНО РЕШЕНО 25 ЗАХТЕВА

На основу Правилника о начину коришћења средстава солидарности за пружање помоћи члановима Удружења војних пензионера Србије, Извршни одбор је на седници одржаној 9. јула 2015. године, размотрио захтеве достављене у мају и део захтева из јуна 2015. године, и на основу прописаних критеријума и испуњених услова, донео је одлуке о додели јенократне социјалне и хуманитарне помоћи и то за:

А) Материјално стање

На основу члана 5. а у вези са чланом 4. став 1. тачка 1. Правилника

- ОпОр Младеновац НН: 35.000,00 - по члану 8.530,51 динара,
- ОпОр Ниш ТИ: 35.000,00 - по члану 6.880,25 динара,
- ОпОр Ниш НМ: 32.000,00 - по члану 8.679,75 динара,
- ОпОр Ужице МЗ: 35.000,00 - по члану 6.913,86 динара,
- ОпОр Лесковац МС: 29.000,00 - по члану 10.623,69 динара,
- ОпОр Панчево ЦМ: 32.000,00 - по члану 10.721,57 динара,
- ОпОр Прокупље СД: 29.000,00 - по члану 9.326,46 динара,
- ОпОр Лозница ЕМ: 25.000,00 - по члану 10.156,69 динара,
- ОпОр Смедеревска Паланка УР: 29.000,00 - по члану 10.544,45 динара,
- ОпОр Ђурђевац НС: 32.000,00 - по члану 10.345,93 динара,
- ОпОр Бачка Паланка МН: 32.000,00 - по члану 10.599,25 динара,
- ОпОр Нови Београд СБ: 32.000,00 - по члану 9.588,75 динара,
- ОпОр Ниш СЗ: 29.000,00 - по члану 6.916,36 динара,

Б) Здравствено збрињавање

- На основу члана 5. а у вези са чланом 4. став 1. тачка 2. Правилника
- ОпОр Крушевац МП: 30.000,00 - по члану 17.387,27 динара,
 - ОпОр Обреновац ЛД: 15.000,00 - по члану 16.772,22 динара,
 - ОпОр Ужице СА: 30.000,00 - по члану 17.183,78 динара,
 - ОпОр Звездара ШМ: 15.000,00 - по члану 17.678,65 динара,
 - ОпОр Панчево КС: 8.000,00 - по члану 12.267,66 динара,
 - ОпОр Шабац ДЗ: 12.000,00 - по члану 17.966,43 динара,
 - ОпОр Кикинда ЛМ: 30.000,00 - по члану 12.010,00 динара,
 - ОпОр Параћин СМ: 15.000,00 - по члану 9.015,33 динара,
 - ОпОр Звездара ЖМ: 12.000,00 - по члану 18.934,59 динара,
 - ОпОр Панчево МН: 10.000,00 - по члану 17.370,80 динара,
 - ОпОр Нови Београд МЛ: 20.000,00 - по члану 15.196,48 динара,
 - ОпОр Звездара СА: 15.000,00 - по члану 18.587,27 динара,
- Новчана средства ће бити уплаћена на текући рачун до 15. јула 2015. године

Извршни одбор

Додела социјалне и хуманитарне помоћи у августу 2015. године

ИСПОШТОВАНИ КРИТЕРИЈУМИ

На основу Правилника о социјалној и хуманитарној помоћи Удружења војних пензионера Србије, Извршни одбор је на седници одржаној 11. августа 2015. године, размотрио захтеве достављене у јуну 2015. године, и на основу прописаних критеријума и испуњених услова, донео је одлуке о додели јенократне социјалне и хуманитарне помоћи:

А) Материјално стање:

На основу члана 5.а у вези са чланом 4. став 1. тачка 1.

Правилника:

- ОпОр Ваљево МА: 32.000,00 - по члану 7.739,35 динара,
 - ОпОр Ниш ЈГ: 29.000,00 - по члану 10.330,65 динара,
 - ОпОр Ужице МД: 32.000,00 - по члану 10.755,41 динара,
 - ОпОр Алексинац МЗ: 29.000,00 - по члану 7.331,00 динара,
 - ОпОр Лесковац ВН: 29.000,00 - по члану 10.713,39 динара,
 - ОпОр Вождовац ТЗ: 32.000,00 - по члану 10.038,77 динара,
 - ОпОр Нови Београд СМ: 29.000,00 - по члану 10.447,31 динара,
 - ОпОр Нови Београд ДН: 32.000,00 - по члану 8.889,61 динара,
 - ОпОр Чукарица МН: 32.000,00 - по члану 8.498,62 динара,
 - ОпОр Нови Сад МН: 32.000,00 - по члану 8.630,27 динара,
 - ОпОр Нови Београд КБ: 32.000,00 - по члану 8.563,10 динара,
 - ОпОр Крагујевац ЈЈ: 29.000,00 - по члану 8.151,47 динара,
 - ОпОр Краљево ЂД: 35.000,00 - по члану 10.508,78 динара,
 - ОпОр Вождовац УУ: 35.000,00 - по члану 5.890,93 динара,
 - ОпОр Крагујевац КЗ: 32.000,00 - по члану 7.050,25 динара,
 - ОпОр Чачак ЈМ: 32.000,00 - по члану 8.305,62 динара,
 - ОпОр Крушевац ЛМ: 32.000,00 - по члану 7.992,63 динара,
 - ОпОр Краљево МС: 32.000,00 - по члану 9.035,50 динара,
- Новчана средства ће бити уплаћена на текући рачун до 15. августа 2015. године

Извршни одбор

Обележавање два века од Боја на Дубљу

ЈУНАЦИ НЕ УМИРУ

Уз државне и војне почести и полагање венаца у порти цркве Светог Вазнесења Господњег у Дубљу, одржана је централна прослава обележавања 200 година од Боја на Дубљу. У име Владе Републике Србије, венац је положио државни секретар у Министарству одбране Зоран Ђорђевић док је свету архијерејску литургију служио владика шабачки Лаврентије са свештенством.

Пре свечаног полагања венаца, освештано је спомен обележје посвећено изгинулим ратницима и одржан парастос. *Окупили смо се да испунимо своју свету дужност према оним витешким и великим душама, које су животе своје узидале у срећнију будућност отаџбине и покољења,* рекао је владика шабачки Лаврентије.

Уз интонирање државне химне, венце су положили представници локалне самоуправе у Богатићу, Месне заједнице Дубље, представници Удружења ратних и мирнодопских војних инвалида и других удружења, начелник Мачванског управног округа, као и представници суседних градова и општина. *Ми савременици добили смо изузетну прилику, а Влада Републике Србије нас је почастовала, јер је нашу манифестацију уврстила у свој државни програм, што овакав догађај то и заслужује,* рекао је Ненад Бесеровац, председник Општине Богатић.

Венце у спомен-костурници у којој се налазе посмртни остаци српских и аустроугарских војника из Првог светског рата, положили су изасланици одбране Републике Чешке и представници Владе и Војске Србије.

Бој на Дубљу била је велика битка између српских устаника и турске војске, која се одиграла 14. јула по старом, односно 26. јула по новом календару 1815. године. У бици су живот изгубиле српске војводе Милић Дринчић и Сима Ненадовић, али су Турцима нанети велики губици. Битком на Дубљу завршен је оружани део Другог српског устанка. О значају овог историјског догађаја за српски народ, говорили су Ненад Бесеровац – председник Општине Богатић и Зоран Ђорђевић – државни секретар у Министарству одбране.

Представници УВПС Земуна и Удружења пензионисаних војних летача и падобранаца Србије присуствовао су увеличали ту манифестацију. Представници УПВЛПС су обишли и локално гробље у селу Дубљу, где су се поклонили сенима трагично настрадао колеге Јована Пенића.

М. Ракић

Новосадски ветерани обележили Дан авијације

ПРОТИВ ЗАБОРАВА

У организацији Удружења ваздухопловаца Војводине обележен је 2. август, Дан авијације. Поред бројних делегација локалне самоуправе и градских организација и делегација Гро УВП Новог Сада, Милорад Орељ председник, Ибра Маника и Петар Сурла чланови, положила је цвеће на Авијатарском гробљу на спомен обележја педесет шесторици ваздухопловаца погинулим у борбеним дејствима, на обуци и тренажима у периоду од 1918. до 1941. године и погинулим ваздухопловцима ловачких и јуришних пукова авијације, падобранцима 63. падобранске бригаде и припадницима 240. срд ПВД у новосадској касарни „Југовићево“.

На историјске дане српске авијације и падобранства присутне је подсетио Славољуб Михајловић председник Удружења ваздухопловаца Војводине истичући, при том, незаобилазну и важну улогу Новог Сада у њиховом стварању и развоју. Као највећи и најпремљенији, новосадски аеродром у касарни „Југовићево“ постаје главни аеродром Краљевине Југославије на који су, у децембру 1918. године, слетеле све јединице српске авијатике које су дејствовале на Солунском фронту. Почетком 1919. формирана је прво Ваздухопловна команда, 1920. Одељење за ваздухопловство и, коначно, 1927. Команда ваздухопловства Краљевине Југославије, која на тој локацији остаје до 1936. године. Након ослобођења 45. године, постаје и главни центар југословенског војног ваздухопловства.

На новосадском аеродрому, 4. септембра 1926. године, потпуковник Драгутин Долански извршио је и први успешни падобрански скок југословенског војног ваздухопловства. Већ почетком наредне године формира се и падобранска чета под командом капетана прве класе Момчила Вуковића. По ослобођењу, од 1947. до 50. године, на аеродрому „Југовићево“ радила је падобранска школа.

Младе генерације постављају многа питања везана уз слободарске традиције српског народа. Ми смо ту да заједничким деловањем, чувањем и неговањем традиција и сећања, дамо одговоре. Том континуитету сећања и на херојске жртве пилота и падобранца Град Нови Сад пружа безрезервну подршку. - нагласио је, између осталог, Мирослав Илић потпредседник градске Скупштине у обраћању присутнима.

Обележавању значајног датума авијације присуствовали су и представници Команде РВ и ПВО, 250. рбр ПВО, Прве бригаде КоВ, СУБНОР-а, РВС и други. Заслужнима, међу којима и новосадском Удружењу војних пензионера, Михајловић је уручио признања Удружења ваздухопловаца Војводине, а заједничко дружење настављено је у новосадском Дому Војске.

Будимир М. ПОПАДИЋ

Дан рода авијације

СВЕЧАНО НА АЕРОДРОМИМА

У Команди Ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране у Земуну је одржана свечаност поводом Дана рода авијације – 2. августа. Свечаности је присуствовао и заменик начелника Генералштаба Војске Србије генерал-потпуковник Јовица Драганић.

На аеродромима „Батајница“ и „Лађевци“ Дан рода авијације – 2. август, обележен је славом пилота и летача, као сећање на тај дан 1893. године, када се на овим просторима први пут званично помиње ваздухопловство у војсци.

Прослави на батајничком аеродрому присуствовали су команданти јединица Ратног ваздухопловства и ПВО, представници цркве и локалне самоуправе, пензионисани пилоти и многобројни гости.

Видовданске манифестације

КОЛОПЛЕТ АКТИВНОСТИ

Видовданске манифестације су више деценија трајале у континуитету са крушевачким свечаностима слободе, кроз разнолика културна, уметничка и духовна догађања, уз гесло „Уз спомен мртвима у славу живима...“ Од 2002. године Видовдан је званично Дан града Крушевца.

Видовдан је дубоко урезан у памћење и свест српског народа, а посебно у колективно памћење народа Расинског округа, јер давне 1389. године, на позив кнеза Лазара, пошла је српска војска на Косово да се супростави Турцима.

Поводом Дана града Видовдана и обележавања 626. годишњице Боја на Косову, Републички одбор за неговање традиција ослободилачких ратова Србије и Града Крушевца организовали су комеморативну церемонију полагања венаца и одавања државних

и војних почести код Споменика косовским јунацима. Венац су положили председник Републике Србије Томислав Николић, министар одбране Братислав Гашић и начелник Генералштаба Војске Србије генерал Љубиша Диковић, затим градоначелник Драги Несторовић, након чега су венце положили делегације скоро свих организација и Удружења града Крушевца.

У оквиру програма манифестације „Видовдан 2015.“ у биоскопу „Крушевац“, одржан је концерт уметничког ансамбла Министарства одбране „Станислав Бинички“, и хора „Свети кнез Лазар“, Дириговали су Катарина Божић и Павле Медаковић, а одабран репертоар наишао је на одличан пријем крушевачке публике.

„Востани Србије“, „Креће се лађа француска“, „Тамо далеко“, „Српкиња“, ...неке су од композиција које су маестралним извођењем хора и оркестра, као и уметничким дириговањем Катарине Божић и Павла Медаковића, оставиле снажан утисак на публику, која није често у прилици да ужива у оваквим нумерама.

Оркестар Гарде Војске Србије улицама Крушевца изводио је најпознатија дела из ове врсте музичке уметности. Своје музицирање започели су код Трга Фонтана и уз спектакуларан наступ код Споменика косовским јунацима, припадници Гарде Војске Србије још једном су доказали зашто су омиљена војна формација српском народу.

Свој наступ, симболично су завршили испред Куле Цара Лазара, испраћени овацијама бројне публике.

Мр Александар Симоновски

Дан 2. бригаде Копнене војске

ОБУКА
У ПРВОМ ПЛАНУ

На Петровдан, 12. јула 1805. године, вођа Првог српског устанка Карађорђе Петровић, са 6.000 устаника, кнезовима и највиђенијим српским војводама тог времена извојевао је победу над Турцима у ослобођењу тадашњег Карановца, а данашњег Краљева. У историји је тај догађај познат као Бој на Карановцу. Потпуна победа и ослобађање Карановца од турске власти извојевана је успешним командовањем и преговарачким способностима Карађорђа.

Догађај из историје нашег народа (ослобођење Карановца од Турака) је пре осам година установљен као Дан 2.бригаде Копнене војске, чија је команда и знатан део јединица лоциран баш у Краљеву.

Обележавање Дана бригаде организовано је 10. јула у касарни „Рибница“, где је смештена и Команда бригаде са делом јединица. Том догађају присуствовали су командант Копнене војске генерал-мајор Милосав Симиовић, команданти бригада Копнене војске, представници Министарства одбране, начелници Рашког и Моравичког округа, представници традиционалних верских заједница, градоначелници и председници општина и представници борацких организација из зоне одговорности бригаде. Прослави је присуствовала и делегација УВП из Краљева са председником Градске организације Рајком Марашевићем на челу.

Присутне је поздравио командант бригаде бригадни генерал Драгослав Сладаковић. Он је у кратком обраћању подсетио на најзначајније задатке и успехе бригаде у последњих годину дана у оквирима све три мисије војске. У реализацији задатака из прве мисије посебно је истакао извођење тактичке вежбе батаљонског нивоа „Ибар“ која је оцењена врло високим оценама, успешну реализацију свих облика обучавања јединица, обезбеђење 400 километара Копнене зоне безбедности и низ других активности. Видљиво је да је обука јединица и обезбеђење високог нивоа борбене готовости постављено као најважнији задатак бригаде. У оквиру друге мисије успешно је завршено ангажовање једне чете у Либану, у склопу међународних мировних снага, што ће се поновити и у идућој години. Мање је било речи о ангажовању јединица бригаде у трећој мисији (Помоћ цивилним властима), што нам, на сву срећу, говори да није било већих потреба за таквим ангажовањем. Народ је потпуно свестан чињенице да у најтежим ситуацијама може и даље да рачуна на помоћ и заштиту своје Војске и да га она никада неће изневерити.

Уследило је читање наредби о стимулативним мерама најбољим појединцима а потом изванредно увежбан дефиле јединица бригаде. Беспрекорно извођење стројевих радњи је одушевило све присутне.

Ветерани и пионири из културно-уметничких друштава су се побринули да улепшају овај догађај и војницима узврате лепотама песме и игре.

На крају заједничка закуска у великој сали Клуба војске. Уз све лепо припремљене и сервиране ђаконије, на постављеном видео биму су приказивани најважнији догађаји из живота и рада бригаде. Гости су и овог пута искористили прилику да разгледају Спомен-собу јединице и да се, кроз лепо припремљену поставку, подсети на историју која је предходила стварању те јединице.

Јован Симић

Са домаћинима у Ваздухопловној академији

Новосадски ветерани пилоти и падобранци у посети Вршцу

ПИЛОТИ УГОСТИЛИ
ВETERANE

Обележавајући 70. годишњице победе над фашизмом, формирања ловачких и јуришних дивизија авијације ЈА и 4. јул Дан борца, педесетак чланова Удружења ваздухопловаца Војводине уприличили су посету Вршцу, најстаријем банатском граду са знаменитом историјском прошлосту. Пријему гостију у просторијама градског СУБНОР-а присуствовали су председник борацке организације Драгољуб Ђорђевић и Чедомир Живковић председник Општине. Након пријема и размене признања заједнички су положени венци на спомен обележје Жарку Зрењанину.

Како се ваздухопловна традиција у граду везује за 1925, када је основан аероклуб „Наша крила“, а традиција обуке пилота у овом делу Србије након Другог светског рата, обилазак Ваздухопловне академије ваздухопловним ветеранима представљао је ветеранима незабораван доживљај. Један од највећих центара за обуку пилота у Европи постоји од 1954. године у коме се, између осталог, врши теоријска и практична обука приватних лица која поседују летели-

цу или желе да се баве спортским летењем. Ова школа је до данас образовала велики број пилота који данас лете за авио-компаније широм света. У пријатном разговору и дружењу размењена су искуства ветерана и садашњих пилота.

Приликом обиласка Вршачког брега и рестауриране Вршачке куле новосадски ваздухопловни ветерани уживали су у погледу који просту „пуца“ на Банат и обавестили се о историјату ове најпознатије грађевине, саграђене у XV веку, чији се остаци уздижу на висини од 399 метра, на Вршачком брегу изнад града. Најчувенија Донжон кула доминира целим крајем, а претпоставља се да је целу утврду подигао Ђурађ Смедеревац са циљем заштите својих поседу на простору данашње Војводине.

Након Вршачког брега уследио је и обилазак манастира Горе Месићке, названог манастир Месић, по истоименом потоку који извире под Црним врхом и протиче поред манастира. По једном предању манастир је саграђен у првој половини 11-ог века, тачније 1033. године, по другом 1225. године.

По речима Славољуба Михајловића председника Удружења ваздухопловаца Војводине, посета Вршцу представља део бројних овогодишњих планских активности, које поред едукативног имају за циљ повезивање сродних организација, а кроз све то и омасовљавање чланства.

Будимир М. ПОПАДИЋ

Скупштина Градског одбора УВПС Крагујевац

О СВЕМУ ПО МАЛО

У Крагујевцу је 26. маја одржана редовна скупштина, којој је присуствовало 82 члана. Осим председника и секретара УВПС Љубомира Драгањаца и Зорана Вучковића, скуп је присуствовао и председник СУБНОР-а Крагујевца Жељко Зиројевић.

Извештај о раду у протеклих дванаест месеци поднео је председник Гр-Од Миодраг Пешикан. Он је садржајно и прецизно изложио шта су све чланови орга-

низације радили од последње скупштине до краја маја ове године.

Присутнима се обратио и председник УВПС Љубомир Драгањац који је говорио о томе шта све Удружење предузима како би повратило нарушена права војних пензионера и чланова њихових породица. Он је посебно истакао актуелности у вези са остваривањем права на ванредно повећање месечних примања корисника војне пензије за 11,06 одсто. Зоран Вучковић је говорио о проблемима везаним за стамбено збрињавање војних пензионера, наводећи да после Београда највише проблема у стамбеном обезбеђењу имају гарнизони Нови Сад и Крагујевац.

Б. Нестоторовић

Градске организације УВП Чачак и Краљево на заједничком излету

ЛЕПОТАМА У ПОХОДЕ

Градска Организација УВП Чачак у сарадњи са ГО Краљево организовала је једнодневно дружење чланова на простору Рашке области. Посетили су Петрову цркву, манастире Сопоћани и Ђурђеви Ступови и боравили у Новом Пазару и Рашки.

Прва дестинација је била Петрова црква, која представља најстарији споменик црквене архитектуре на простору Србије и првобитно је седиште Рашке епископије. Црква се налази два километра северно од центра Новог Пазара, а према писаним изворима потиче из 8. века, али има идицију да је још старија. Неки од најзначајнијих догађаја из периода владавине династије Немањића везани су за ову цркву.

Манастир Ђурђеви ступови, посвећен је светом Ђорђу, налази се на брду изнад Новог Пазара, у

Старом Расу. Ђурђеви ступови су један од најстаријих српских манастира. Подигао га је велики жупан Стефан Немања у првим годинама после ступања на престо великог жупана (изградња је завршена 1171. године), а црква је осликана око 1175. године. Манастир је уврштен у светску културну баштину и под заштитом је УНЕСКО-а. Према писању биографа Стефана Немање, његовог сина Стефана Првовенчаног, манастир је настао тако што се Немања, док је био заворен у једној пећини, заветовао да ће изградити манастир посвећен светом Ђорђу.

Манастир Сопоћани, дом Свете Тројце, подигао је краљ Стефан Урош Први (1243-1276) недалеко од извора реке Рашке. Манастир се налази на 17 километара западно од Новог Пазара. Фреске манастира су право ремек дело уметности, што је много година касније, Сопоћанима донело светску славу.

Излетници су се након обиласка Новог Пазара, који је познат по производњи цинс одеће, упутили према ресторану Корона, где је приређено дружење уз музику.

И. Михајловски

Уз 50-годишњи јубилеј 9. класе Санитетске подофицирске школе

ЗЛАТНЕ ГОДИНЕ

Поводом обележавања 50-годишњице завршетка школовања 9. класе Санитетске подофицирске школе у Марибору (1964-2014.) недавно је објављена пригодна монографија „50 година IX класе Санитетске подофицирске школе“ (Београд, 2015.), са инспиративним надсловом централног поглавља – „Педесет златних година“.

Складном комбинацијом фактографских података, сликовитих сећања некадашњих питомаца окупљених на обележавању овог јубилеја у бившем гарнизону ЈНА у Марибору пуних емоција и бројних фотографија из периода школовања, завршне свечаности на дан произвођења у чин санитетског водника, ранијих пригодних окупљања ове класе и са овог јубиларног сусрета, на изузетно занимљив начин испричана је прича ове генерације, која читаоца не може оставити равнодушним.

О истинским вредностима ове класе сликовито говори и беседа на завршној свечаној вечери командира 9. класе мр Велибора Љујића, пуковника у пензији, тада у чину капетана I класе, који је, уз остало, изнео и то да су сви питомци (укупно 91) успешно завршили школовање, да је 9. класа проглашена најбољом у дотадашњој историји Школе и да су такви резултати проистекли великим залагањем и прегалаштвом питомаца, које су красили другарство, јединство, међусобно разумевање и заједничко ангажовање у решавању проблема, максималним ангажовањем наставника и командира водава, од којих је данас, нажалост, међу живима само овде присутан др Јосип Троха, пуковник у пензији, пензионисан са дужности начелника Стоматолошког одељења Војне болнице Љубљана (тада санитетски поручник, на дужности командира вода).

Бављење спортом током школовања и учешћем у бројним ваннаставним активностима, питомци 9. класе стасавали су у свестрано развијене личности, стручно оспособљене да стечена знања успешно практично примене у образовно-васпитном раду са војницима и на пословима струке у јединицама и установама ЈНА у којима су су ступили на дужност.

Све то утицало је да велики број тадашњих питомаца током војне службе настави са редовним и ванредним школовањем и усавршавањем, тако да су многи постали официри високих чинова, магистри наука, доктори медицине и стоматолозије, економисти, правници и др.

И ово окупљање, као и она ранија (1974. и 1984. године) само је још једна потврда да је 9. класа Санитетске подофицирске школе била и остала јединствена по другарству, међусобној повезаности и бризи за све „класиће“ и за своје старешине и наставнике, закључио је мр Велибор Љујић.

Забележено је и да је помешана осећања код бивших питомаца изазвало сазнање да су у некадашњим објектима Школе, које су током дводневног дружења посетили учесници овог скупа, сада смештени Музеј војске Словеније, установа за смештај старих лица и друге институције.

Међу бројним згодама и незгодама током овог незаборавног дружења забележен је и духовит потез намештања згодитка на лутрији током заједничке вечере свом командиру Љујићу – црвени и жути картон и пиштаљка, као подсећање на то да је он био и врстан савезни фудбалски судија, дугогодишњи функционер у Фудбалском савезу Југославије и носилац других функција у спорту и судијској организацији у бившој СФРЈ и Републици Србији.

Монографија, уз безброј детаља и сећања из полувековног живота, који ово издање сами по себи препоручују, садржи и списак, адресе и телефоне свих „класића“, фотографије 17 преминулих колега, а и обавештење да је следећи сусрет прелиминарно договорен за септембар 2016. године у Београду.

Према неподељеном мишљењу учесника овог јубиларног скупа, највећи терет око организације и реализације путовања у Марибор поднели су Живорад Филиповић, Фрањо Петреш, Нумо Шехић, Милан Шицар и Георгије Ђирић. Они су, уз помоћ осталих и уз усмеравање командира Љујића, и најзаслужнији што су се, упркос неким непредвиђеним тешкоћама на крају осећали задовољним и срећним и сви потврдили долазак на наредно дружење заказано за 2016. годину.

Мр Мирољуб Милошевић

Видовданско дружење породица палих бораца са припадницима МО

ИСТОРИЈИ У ПОХОДЕ

Традиционално дружење, тринаесто по реду, припадника Министарства одбране и Војске Србије са Удружењем породица палих бораца ратова од 1990 године, на Видовдан, одвијало се обиласком културних и историјских знаменитости Шумадије, то јест Орашца, Опленца и Крагујевца. У Орашцу је положено цвеће на споменик Карађорђу. Организована је посета споменику Марићевих јаруга, где је донета одлука о подизању Првог српског устанка и цркви Светог Вознесења господњег.

У Опленцу учесници једнодневног излета имали су прилику да разгледају коначно са кулом

који је претворен у музеј, где су изложене личне ствари војвода Карађорђа и оружја из тог времена. Посетили су и маузолеј породице Карађорђевић на Опленцу.

Полагањем цвећа у Крагујевцу на споменик палим борцима од 1990 до 1999. године, одата је пошта браниоцима Србије. Тамо су породице палих бораца и припаднике МО дочекали председник Удружења ратних војних инвалида и породица погинулих бораца Србије Радиша Миливојевић и председник Удружења ратних војних инвалида и породица погинулих бораца

У Крагујевчкој касарни организована је посета споменику тамошње јединице. Домаћин је био потпуковник Стојан Симјоновић.

На споменик стрељаним ђацима и професорима у Шумарицама деца палих бораца положила су цвеће и одали пошту.

Д. Копривица

Јулски празници

ПОШТА ПОГИНУЛИМА

Централна свечаност поводом Дана борца, у организацији Градског одбора СУБНОР-а Београд, одржана је испред споменика палим борцима НОР-а у Батајници.

Присутнима се обратио Бора Ерцеговац, председник градске организације СУБНОР-а Београда. Пошту палим борцима одали су представници ГО Земун, са Драганом Матијевићем на челу, делегација 204. Воздухопловне базе, затим представници Петроварадина, Младеновца, Земуна, Раковице, па делегација ОП Од УВП Земун, у којој су били Славко Дошеновић Рефик Спахић Жељко Бурсаћ. Милева Војиновић Новак и др Рајко Срдић казивали су стихове о Титу и НОР-у. На крају скупа заорили се песма „По шумама и горама“.

Дан устанка Србије у Земуну обележен је свечаношћу испред споменика палим борцима у НОР-у 1941-1944. године. Скуп је отворио председник СУБНОР-а Земун Миодраг Здравковић, који је присутне госте и грађане позвао да минутом ћутања одају пошту погинулим борцима НОР-а, као и свим жртвама фашистичког терора од 1941 - до 1944. године.

Делегације су потом положили венце на споменик. У име Удружења пензионисаних војних pilota и палобранаца венац су положили Цветко Јокановић, Трајче Митушев и Војислав Стојановић.

Т. М.

Сусрет 19.класе ТСВШ**ЗАНИМЉИВО ДРУЖЕЊЕ**

Бивши питомци 19.класе ТСВС генерација 1970-1974.године срели су се у Београду у јахтинг клубу „Кеј“. Поред нас бивших питомаца 19.класе, овај пут у Београду је био присутан и начелник класе Антун Немет, а и професор Витомир Ристић. Приликом поздрава, свако је изговарао надимак, по коме је запамћен, па тек онда име и презиме.

Приликом сусрета, уз помоћ лап-топа и пројектора, приказане су фотографије из питомачких дана. Поздравне речи упутили су Драгоје Пековић, Љубинко Тодоровић, Мирослав Савановић, начелник класе Антун Немет и професор Витомир Ристић. Подсетили смо се и на другове којих више нема у нашим редовима.

Током двосатне пловидбе по Дунаву и Сави, разгледали смо Земун и Београд са воде. Следећи сусрет заказан је идуће године последње мајске суботе у Новом Саду.

С. Вучковић

Забележено у Шапцу**ДОСТОЈНИ ПРЕТХОДНИКА**

Седам деценија од победе над фашизмом у Шапцу је обележено свечано, масовно, уз уређење споменик-комплекса као заједничке гробнице за све борце и страдале у Другом светском рату. И шира околина добила је изглед алеје цвећа.

Пошту борцима одали су представници града, СУБНОРА и Удружења војних пензионера и других асоцијација грађана.

Присутнима су се обратили градоначелник Небојша Зеленовић и председник Оп-Од СУБОР-а Владимир Нинковић. Том приликом речено је да ће Шабац наставити са уређењем споменик-комплекса бораца из Другог светског рата. Између осталог наглашено је да треба вратити бисте четворице народних хероја и називе појединих улица које промењене у последњих двадесетак година.

С. Стојановић

Пет деценија од завршетка школовања 11. класе ТПШ

СУСРЕТ КЛАСИЋА

Негдашњи питомци 11. класе Техничке подофицирске школе КоВ у Загребу недавно су у Новом Саду обележили пет деценија од завршетка школовања.

Млади подофицири различитих специјалности кренули су пре пет деценија у јединице широм тадашње државе. Преносили су знања на војнике, укључили се у послове лаког и средњег ремонта наоружања, радили на радио-релејним уређајима и извршавали многе друге послове.

Првог дана дружење је организовано у ресторану „Дунавске колибе“, на

чаробном рибарском острву, уз незаобилазне тамбураше. Другог дана, у пратњи водича, организована је посета Петроварадинској тврђави, а потом и манастиру Хопово. Ручак је приређен у ресторану „Мачков камен“, чији је власник Сава Јојић, негдашњи питамац 11. класе, који је због приватног бизниса, напустио војне редове, али је све време уз своје класиће.

Тужног лица Рајко Петричевић саопштио је да је та генерација подофицира техничке службе остала без 46 класића и навео имена преминулих другова, којима је минутом ћутања одата пошта.

Наредни сусрет, како је договорено, такође, биће организован у Новом Саду за пет година.

И. Ђокановић

Посета Бази „Југ“**ДОДИР СА ТРУПОМ**

У организацији Министарства одбране РС, крајем августа, организована је посета војних пензионера и чланова породица палих бораца у ратовима од 1991 до 1999. године Војној бази „Југ“. Учеснике ове активности дочекао је командант 4. бригаде КоВ бригадни генерал Зоран Лубура. Био је то нови додир са трупом, то јест са савременим касарнским условима.

На споменик погинулим војницима, полицајцима и цивилима Врања у одбрани земље, венац су положили: потпуковник Миленко Ступар, у име Министарства одбране, Љубиша Јовановић, у име УВПС и Милош Миленковић у име Удружења породица палих бораца.

Домаћини су уприличили и посету Спомен соби 4. бригаде. У име УВПС-а на дочеку и гостопримству домаћинима је захвалио Цветко Јокановић, члан ГО УВПС.

Т. Матушев

Србија, ЕУ и западни
војни савез

ОДЛУЧНО ПРОТИВ УЛАСКА У НАТО

Одлука о чланству у НАТО-у није само војно-техничко и формално-правно питање, већ крупно уставноправно питање које се тиче сваког грађанина, то јест суверенитета и територијалног интегритета земље. Једини носиоци суверенитета, по уставу из 2006. године су грађани. Само сви грађани на референдуму могу одлучивати о том питању.

*Зар после оваквих злодела НАТО-а да слаavimo
Северноатлантски савез*

Еуфоричном залагању до заклињања евроносталгичара код нас да: „ЕУ нема алтернативу“ недостају веродостојне основе. То друштво Западне Европе у које би неки наши политичари усрљали, није баш тако чисто, невино и добро одабрано. Напротив, тамо је реч о демократији, високом стандарду, владавини права, али тамо су корени и инквизиције, колонијализма, угњетавања и бездушна експлоатација колонизованих народа и свог, затим тамо се појављују нацизам, фашизам, холокауст и неофашизам.

Крсташки пљачкашки поход кренуо је одатле на исток и југ. Два светска рата такође су отпочела у Европи.

Моћници на Западу опљачкали су цео свет, обогатили се, покуповали највеће умове света и искористили их да развију науку и технологију, а потом и економију и створили бољи живот за капиталисте.

Такозвана западна демократија, како се види, има и своју другу мрачнију страну, и није тако чиста, да се у њу треба утрчавати тако олако и лаковерно певајући „За ЕУ нема алтернативе“. ЕУ постепено постаје нови вид тоталног колонијализма створеног без рата, добровољним пристанком малих и сиромашнијих народа који имају само радну снагу и сировине. Мали ће служити као извор сировина и енергената, јефтине радне снаге и као потрошачи робе произведене у најразвијенијим земљама чланицама ЕУ.

Без обзира што је консензус прихваћен као метод одлучивања у ЕУ, одлуке ће у име мега капитала диктирати најразвијеније државе : Немачка, В. Британија, Француска и Италија. Малима ће се све диктирати: шта и како могу произвести колико и коме могу продати, коме ће увести санкције и слично.

Неколико економски развијених земаља Европе нису чланице ЕУ, па се логички надовезује питање: зашто би онда Србија морала да се учлани?

Постоји алтернатива ЕУ. То је активна неутралност уз свестрану сарадњу са свима добронамерним у свету а пре свега са

Русијом и Азијским земљама Кином Индијом и другим. На истоку можемо имати боље пријатеље и сигурније тржиште за наше производе.

Земље ЕУ су као агресори 1999. године нелегално, без одобрења СБ УН, самовољно, силецијски извршиле најпрљавију агресију у историји човечанства на једну земљу (СРЈ), нанеле јој огромне жртве и материјалну штету, без осећаја кривице и без спремности за надокнаду материјалне штете.

Србија се, дакле, неби усрећила уласком у Европску унију.

Мегакапитал управља ратовима новог доба

Нато као војни савез формиран је 1949 године, под изговором одбране од продора комунистичке опасности са Истока.

Без обзира што је ОУН постојала као заједничка светска организација која гарантује светски мир и безбедност и што је опасност са Истока била вешто исфабрикована лаж, западноевропске земље: В. Британија, Француска, Холандија, Белгија и Луксембург у априли 1949. године, себично и провокативно, оснивају војни савез за одбрану од опасности са истока! Касније им се придружују САД и Канада, а тек шест година касније (у мају 1955) оснива се и Варшавски уговор као противтежа НАТО-у.

Западној „демократији“ није више довољан НАТО. Зато најављују посебну војску ЕУ, независно од Западне алијансе. Своје контингенте војних снага биће дужне да дају све чланице ЕУ. То за Србију, ако се буде држала прокламоване војне неутралности, може бити препрека за улазак у ЕУ.

Од 49 држава Европе само 25 су чланице НАТО. Две чланице су из Америке: САД и Канада и једна држава из Азије - Турска. Највеће земље света: Русија, Кина, Индија, Бразил не признају НАТО и не желе у ту војну алијансу. Пет чланица ЕУ није у НАТО, седам чланица НАТО нису у ЕУ. Југославија и Србија никада нису биле чланице војних пактова.

Стога је једино оправдани потез да Србија оправдано каже своје не и НАТО-у и ЕУ.

При оснивању у статуту НАТО-а уписано је да је то искључиво одбрамбена војна организација, намењена за одбрану територије земаља чланица и да ће ратове водити само на својим територијама. Декларативно, основни задатак НАТО-а је одбрана „западне демократије“ од комунистичке опасности са истока.

НАТО је од оснивања у сукобу са духом

Повеље УН о колективној безбедности у свету и о апсолутној забрани употребе силе у међународним односима. Недуго после оснивања, НАТО почиње своју трансформацију од одбрамбене у офанзивну агресивну војну алијансу крупног капитала западних земаља, пре свега САД.

Престанком хладног рата и падом Берлинског зида, Варшавски уговор се сам укинуо – расформирано се тако је пропао сваки изговор да НАТО постоји због претње са Истока. НАТО сада постаје једина и најача војна сила која се без ограничења користи по целој планети за обезбеђење интереса мегакапитала Запада за осигурање путева до простора на којима су извори енергената, ретких минерала, па и воде. Под разним изговорима, најчешће лажним, снаге НАТО-а су употребљаване против међународног тероризма, за заштиту демократије у другим земљама против тамошњих диктатора и за спречавање хуманитарних катастрофа... НАТО у свету изазива кризе, управља њима и шаље тамо своје војнике да би их оружјем решава-ли.

НАТО све више, без сагласности СБ УН, као глобални полицајац, даје себи за право да силом интервенише у свим деловима света. Свим силама се тај савез упира да остане једина глобална светска сила и да спречи појаву сличне силе на супротној страни. Због тога је у току стално приближавање границама Русије и Кине и ширење пакта, пријемом нових чланица.

Тежња је да мегакапитал западних земаља посредством НАТО-а изгради нови светски поредак у коме ће господарити.

Поход на минералне сировине Русије

Које је потребан овакав пакт у 21. веку?

На срамоту западне цивилизације, само мегакапиталу земаља ЕУ и САД треба овакав монструм војне организације намењен за бруталну агресивну улогу светског жандарма који на свакој тачки наше планете, мимо или иза паравана ОУН, агресивно заводити „ред“ по својој мери и жељи.

НАТО има задатак да обезбеди владавину светом за најбогатије земље западне Европе и САД. То је историјска срамота за западну цивилизацију.

Због свега тога, пријемом нових чланица убрзано је ширење НАТО-а на исток. Циљ је блокирати Русију, одвојити је од Кине и Индије и у догледно време одузети јој природна богатства којима располаже, а Западу мањакају или их уопште више нема. Сетимо се изјаве Медлин Олбрајт: Откуд Русији право да држи толику територију и огромно природно богатство!

Срећом Русија више није она из Јељциновог доба. Та држава је ојачала, свесна је опасности које јој прете и - правећи нови центар светске моћи заједно са Кином, Индијом, Бразилом и Ираном - ствара нови биполарни свет који ће моћи да спречи реализацију планова о глобализацији и једној држави и влади на планети.

Дакле, рођена је алтернатива и за ЕУ и за НАТО.

Наши политичари Евроносталгичари

морају то да схвате у интересу државе и народа.

Одлука о чланству у НАТО-у није само војно-техничко и формално-правно питање, већ крупно уставноправно питање које се тиче сваког грађанина, то јест суверенитета и територијалног интегритета земље. Једини носиоци суверенитета, по уставу из 2006. године су грађани. Само сви грађани на референдуму могу одлучивати о том питању.

Народна Скупштина Србије 2007 године донела је одлуку о проглашењу војне неутралности Србије.

Наша мирољубива, слободарска и патриотска прошлост не дозвољава да будемо чланови једне такве монструм агресивне и пљачкашке организације. Наши претци никад се нису сагињали пред моћницима и нису улазили у њихове разбојничке пљачкашке пактове, да би ратовали за њихове интересе. Историјско не Споразуму о приступању Тројном пакту 27. марта 1941. године, не уласку у Варшавски уговор 1948. године, не у Рамбујеу 1999. године и оружани отпор НАТО агресиви то недозвољавају. Била би тешка срамота за Србију ако би данашње генерације то пренебрегле.

Политичке притиске, уцене, претње и санкције морамо издржати у складу са историским искуством и моралом.

Четири петине света изван НАТО-а

Савремене геополитичке промене у свету и промена карактера и улоге НАТО пакта, такође упућују на чврсту одлуку да не треба приступати том војно-политичком савезу. Четири петине света је ван НАТО

Агресија на Србију (СРЈ) представља прву агресију НАТО-а у 50 година постојања на суверену и независну земљу, чланицу ОУН. Учлањење у НАТО значило би опроштај за кривицу и за злочине учињене према земљи и становништву, за злочине против мира и човечности. Ако их не простимо, ти злочини не застаревају.

пакта. Од 49 држава Европе само 25 су чланице НАТО. Две чланице су из Америке: САД и Канада и једна држава из Азије - Турска.

Највеће земље света: Русија, Кина, Индија, Бразил не признају НАТО и не желе у ту војну алијансу. Пет чланица ЕУ није у НАТО, седам чланица НАТО нису у ЕУ. Југославија и Србија никада нису биле чланице војних пактова.

Варшавски уговор је нестало као једина могућа претња НАТО –у. Зашто онда НАТО и даље треба да постоји, осим ако није реч о плановима да НАТО буде ударна пешница западног мегакапитала за освајање света.

Запад је у стагнацији због недостатка енергената, ретких минерала па и воде, а Русија, Кина, Индија и Бразил су у успону и економски и војно.

Запад жели да отзме природне ресурсе од тих земаља и припрема се за оружане походе попут крсташких ка просторима богатим сировинама.

НАТО је од 1999. до 2015. године водио четири рата: против Србије 1999. године, против Авганистана 2001. године, против Ирака 2003. године и против Либије 2011. године. У ни једном од тих ратова нису остварени прокламовани резултати. Свуда су војници НАТО-а оставили пустош, беду и гору ситуацију но што је била пре рата.

Зар треба Српски војници у саставу НАТО-а да ратују за туђе интересе? Против наших историјски проверених пријатеља Руса и Кинеза? Не! То би била историјска срамота за српску нацију.

НАТО-у се не треба прикључити ни због агресивности на СРЈ (Србију) 1999. године када је тај савез токо 78 дана срамног, бесмучног, варварског бомбардовања и огромних жртава и материјалне штете нанете Србији, а понајпре због отимања Космета и поклањања Албанцима.

Космет је и даље под окупацијом. Улазак у НАТО значио би оправдавање агресивности НАТО-а, одрицање од наше територије и опроштање жртава и штете претрпљене у агресиви. Војска НАТО-а и даље је распоређена на Космету и понаша се као окупатор. Улазак у НАТО био би брука и срамота за Српски народ и државу.

Улазак у НАТО са правног гледишта значило би оправдање агресивности НАТО-а и прихватање кривице Србије за почињену агресију на нашу земљу. Агресор би постао невин и недужан, те праведан хуманитарни заштитник шиптарских побуњеника – терориста.

Не будимо саучесници у злоделу

Агресија је отпочела нелегално, без сагласности Савета безбедности Уједињених нација, уз грубо кршење Повеље ОУН, међународног права и статута НАТО-а.

Агресија на Србију (СРЈ) представља прву агресију НАТО-а у 50 година постојања на суверену и независну земљу, чланицу ОУН. Учлањење у НАТО значило би опроштај за кривицу и за злочине учињене према земљи и становништву, за злочине против мира и човечности. Ако их не простимо, ти злочини не застаревају.

Агресија НАТО-а траје и даље. Снаге тог пакта си и даље на Косову и Метохији (Бондстил) као окупатори.

Зар да са агресором, окупатором који нам седи у кући склапамо пакт и да за њега радимо и ратујемо по свету, да будемо саучесник у његовом злоделу?!

Уласком у НАТО погазили бисмо своје традиције и моралне норме, признали бисмо независност Косова као државе.

Улазак у НАТО донео би нам и нове трошкове за издржавање те војске и за куповину оружја и опреме НАТО-а.

Србији заиста није место у НАТО-у.

Божидар Ђокић,
генерал у пензији